SJORS

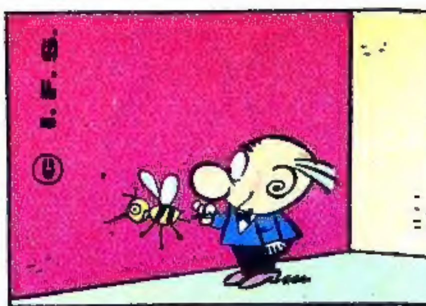
van de Rebellenclub

29 APRIL 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 17










VAN ALLES WAT

France Gall gaat filmen

France Gall, de populaire Franse zangeres, heeft uit Italië het aanbod gekregen om op te treden in een film. Regisseur Prosperi, die zo juist een film heeft gemaakt met Adriano Celentano, wil haar naar Italië halen voor een belangrijke rol in een nieuwe film. France, die het erg druk heeft met optreden, platen maken en tournees, aarzelt nog of ze op het aanbod zal ingaan, maar wij denken dat het plan toch wel zal doorgaan. We hebben France gefotografeerd te midden van haar familie: vader Robert Gall, die componist is, moeder Cécile en de tweelingbroers Patrice en Philippe Gall. Op tafel een deel van de fanmail die France dagelijks ontvangt. Wie meer over haar wil weten, schrijve naar: Société de France Gall, Dintelstraat 54, Amsterdam-Z.

BIJ DE VOORPLAAT

Rugby is een sport waar we eigenlijk niet veel van weten en waarover nogal eens vreemde meningen heersen. Deze week vertelt onze sportmedewerker iets over rugby (zie bladzijde 16/17). Tekenaar Dick Fijnheer maakte er een voorplaat bij. We gaan deze week weer verder met ons stripverhaal „De schat in het Zilvermeer"; degenen die de draad van het verhaal kwijt zijn, kunnen op deze bladzijde even hun geheugen opfrissen. Verder vind je in dit nummer het tweede deel van het verhaal over de bergbeklimmer Maurice Herzog en nog meer sport in de vorm van een quiz op bladzijde 31. De showbusiness is vertegenwoordigd door Rita Pavone en France Gall.

Hoe was het ook al weer?

„De schat in het Zilvermeer" is enkele weken niet verschenen wegens ziekte van de tekenaar. Deze week gaan we weer verder. Weet je nog hoe het er met het verhaal voorstond? Een oude houthakker is samen met de Tonkawa-Indiaan Nintropan-Hauey (Grote Beer) naar het kamp van de zwervers gegaan en bespiedt deze bandieten, die onder aanvoering staan van Cornel. Helaas wordt hij door de boeven gegrepen, die hem dreigen te doden. Grote Beer weet te ontkomen. Op het kritieke ogenblik verschijnt Old Firehand in het kamp van de zwervers om de oude houthakker te bevrijden. Hij deelt Cornel een rake klap uit. Lees nu verder op bladzijde 4.



RITA

„Sjors, kun je eens een fotootje plaatsen van de Italiaanse zangeres Rita Pavone? Ik ben een fan van haar. Ook graag een paar gegevens." Aldus een verzoek van **Annemieke Wensing** in **Den Bosch**, waaraan we bij dezen voldoen.

Rita Pavone is in Turijn geboren. Haar vader werkt op de Fiatfabrieken, haar moeder op het stadhuis. Rita is begonnen met zingen toen ze vijftien was en als naaistertje op een atelier werkte. Ze heeft rossig haar, is één meter achtenveertig lang en weegt tweeënveertig kilo. Tegenwoordig is ze in heel Europa bekend door haar liedjes, die ze in het Engels, het Frans en natuurlijk in het Italiaans zingt.



CLAUDIA

„Ik vind Sjors een prachtblad. Vooral de strip „Claudia" vind ik mooi. Waarom bent u daarmee opgehouden? Ook het vervolgverhaal „Het geheim van de grot" is geweldig." Deze opmerkingen kregen we van **Anja Keizer** in **Tzummarum (Fr.)**. Wel, Anja, we zijn met „Claudia" opgehouden, omdat de strip afgelopen was en omdat er geen nieuwe voorraad van bestaat. Niets aan te doen dus. „Het geheim van de grot" is nog niet afgelopen en het wordt nog steeds spannender.

ARTHUR

„Het verhaal „Het geheim van de grot" is steengoed, evenals „Arthur, het spookje"." **Johan Kars, Middelburg.**

DINKIE door CAROL VOGES

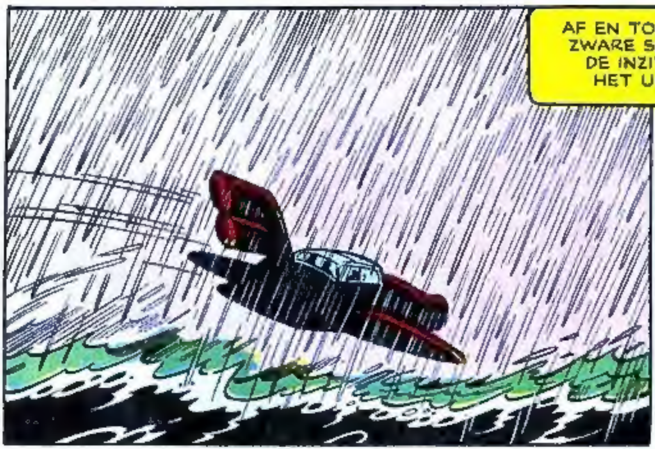





















DE SCHAT IN HET ZILVERMEER


PAF!


HET IS OLD FIREHAND!
VOORUIT, MANNEN! TEN AANVAL!


TANTE FROLIC EN ZWARTE TOM SPRINGEN OP DE KREET VAN OLD FIREHAND NAAR VOREN.




DE WILD GEWORDEN PAARDEN ZAAIEN PANIEK ONDER DE BANDIETEN.


DE BANDIETEN SLAAN OP DE VLUCHT.


VOORUIT, ACHTER HEN AAN!


STOP! WAT MOETEN WIJ MET Z'N DRIEËN TEGEN TIEN MAN?


DE ZWERVERS DENKEN DAT WIJ MET VEEL MEER ZIJN. LAAT ZE IN DIE WAAN.


JE WAS NET OP TIJD TOM


WIE ZIJN JE VRIENDEN?
HERKEN JE TANTE FROLIC EN OLD FIREHAND NIET?


LIEVE HELP! DAN IS HET GEEN WONDER DAT DE BANDIETEN GEVLUCHT ZIJN!


HOE KOMEN JULLIE OPEENS HIER?
WE HEBBEN DE SPOREN VAN DE ZWERVERS GEVOLGD.


„MAAR TIJDENS DE NACHT RAAKTEN WE HET SPOOR BIJSTER..."


DAAR KOMT IEMAND!


„IN DE STRUIKEN ZAT EEN MAN VERBORGEN. HIJ HIJGDE ALSOF HIJ HARD GELOPEN HAD..."


„HET WAS EEN INDIAAN!..."


WIE BEN JE?
NINTROPAN-HAUEY!

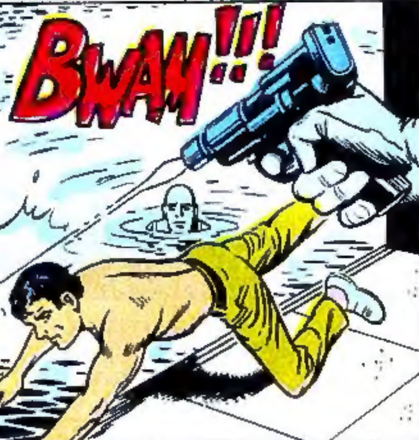
LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

NA LANCE EN JACK ZIJN NU OOK SIMONE MORGAN EN JOE SPINDT DOOR DE GEHEIMZINNIGE KIKVORSBENDE GEVANGENGENOMEN EN NAAR HUN HOOFDKWARTIER OP DE BODEM VAN DE OCEAAN GEBRACHT.

ACHTER JE, JOE! PAS OP!

12



INSTINCTIEF WERPT JOE SPINDT ZICH IN HET WATER, MAAR DAAR KRIJGT HIJ TE MAKEN MET DE ANDERE BEWAKER, DIE EVEN TEVOREN IN HET WATER IS GETUIMELD.

AI, DAAR HAD IK NIET OP GEREKEND, MAAR IK GEEF ME NIET ZO MAAR GEWONNEN!

ER VOLGT EEN HEVIGE WORSTELING.

OP DEZE MANIER KUNNEN WE NOOIT ONTSNAPPEN. ARME JOE! HIJ HEEFT GEEN ENKELE KANS.

DE ANDERE BEWAKER RICHT ZIJN WAPEN NOGMAALS OP JOE.

NIET SCHIETEN! STOP!

OP DAT MOMENT KLINKT ER DOOR EEN LUIDSPREKER EEN SNERPEND BEVEL IN EEN VREEMDE TAAL. DE BEWAKER LAAT HET WAPEN ZAKKEN.

TIR TRANIDIN DIR KANASGIL !!!

DE BEWAKER IN HET WATER KRIJGT NU OOK GENOEG VAN DE VECHTPARTIJ EN LAAT ZICH UIT HET WATER HIJSEN.

BAH! ER ZIT NIETS ANDERS OP DAN DE WAL OP TE KRUIPEN. DAAR KOMEN NOG MEER VAN DIE BANDIETEN AAN.

JE MANKEERT GELUKKIG NIETS, MAAR GA NIET MEER MET DIE KERELS VECHTEN, JOE! DE VOLGENDE KEER LOOPT HET MISSCHIEN MINDER GOED AF.

ZE WETEN NU IN IEDER GEVAL, DAT ZE ONS NIET ALS SLAVEN KUNNEN BEHANDELEN. KRANIG GEDAAN, SIMONE OM VOOR DIE KEREL MET DAT SCHIETIJZER TE GAAN STAAN.

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:







DIEP ONDER DE INDRUK VAN HET TECHNISCH VERNUFT VAN HUN TEGENSTANDERS LOPEN SIMONE EN JOE MET HUN BEWAKERS MEE DOOR EEN AANTAL GANGEN EN ZALEN, DIE BEHALVE MET APPARATEN OOK MET PLANTEN EN VREEMDE BEELDEN GEVULD ZIJN.

ALLES IS PERFECT GEREGELD: LUCHTDRUK, ZUURSTOFVOORZIENING, KUNSTMATIG ZONLICHT . . .

TJA . . . EN NIEMAND TER WERELD WEET VAN HET BESTAAN VAN DEZE ZEESTAD AF.









ARTHUR



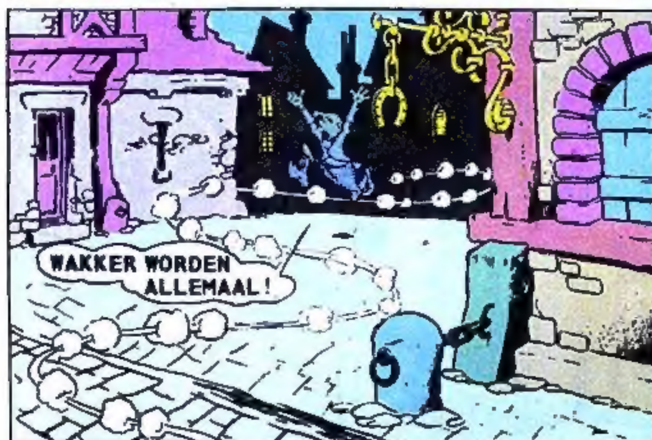
ARTHUR EN DE SLOTENMAKER MAKEN VAN DE KUNSTMATIGE FLAUWTE VAN DE HERTOG DANKBAAR GEBRUIK.
VAN HEM ZIJN WE AF...
DIE KUNNEN WE WEL ALLEEN LATEN MET ZIJN NACHTMERRIES. HIJ WORDT PAS WAKKER ALS MIJN VADER VRIJ IS.



KLAK KLAK KLAK KLAK
NIET ZO SNEL. MIJN BENEN ZIJN NIET JONG MEER.
JE HOEFT NIET BANG TE ZIJN VOOR ANDERE SPOKEN, ZOLANG IK HIER BEN.



WAKKER WORDEN!
TERWIJL MACSLOT EN ARTHUR TREE VOOR TREE AFDALEN IN DE GEWELVEN VAN HET HERTOGELIJK SLOT, DOET JEF ZIJN BEST IN HET DORP.



WAKKER WORDEN ALLEMAAL!



WAT IS DAT VOOR EEN IDIOOT?
!!!!
ZEG, WAAR IS DE BRAND?
WIE IS DIE LAWAAISCHOPPER? DAN ZAL IK HEM EENS SCHOPPEN!



VLUG, OPSTAAN! DE HERTOG GAAT ONS BETALEN!



NA DEZE TOVERWOORDEN IS IEDEREEN BINNEN DE KORTSTE KEREN OP STRAAT.
HOE KAN DAT NOU? DAT SPOOK ZIT ER NOG STEEDS! DAAR VOEL IK NIETS VOOR.
DAT SPOOK STELT NIETS VOOR. DAT IS DE VADER VAN EEN VRIEND.



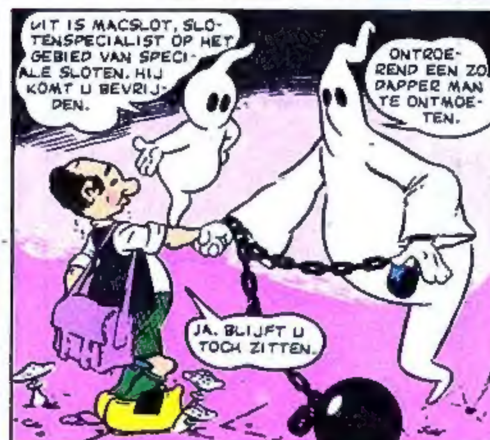
JAJA, DAT ZAL WEL. MAAR IK KRUIP LEKKER WEER ONDER DE WOL.



DE TIJD GAAT SNEL, HAAST U WEL!
TENSLOTTE BEWEEGT ZICH EEN INDRUKWEKKENDE MENIGTE NAAR DE WONING VAN DE HERTOG, DIE ALLES KOCHT, MAAR NIETS BETAALDE.



PAPA, DAAR ZIJN WE DAN EINDELIJK!
AHA!



DIT IS MACSLOT, SLOTENSPECIALIST OP HET GEBIED VAN SPECIALE SLOTEN. HIJ KOMT U BEVRIJDEN.
ONTROEREND EEN ZO DAPPER MAN TE ONTMOETEN.
JA, BLIJFT U TOCH ZITTEN.



JUIST OP DIT ONGELUKKIGE MOMENT WORDT DE KOETSIER TEN DERDE MALE WAKKER...
BRRR

HET SPOOKJE ZONDER VREES





















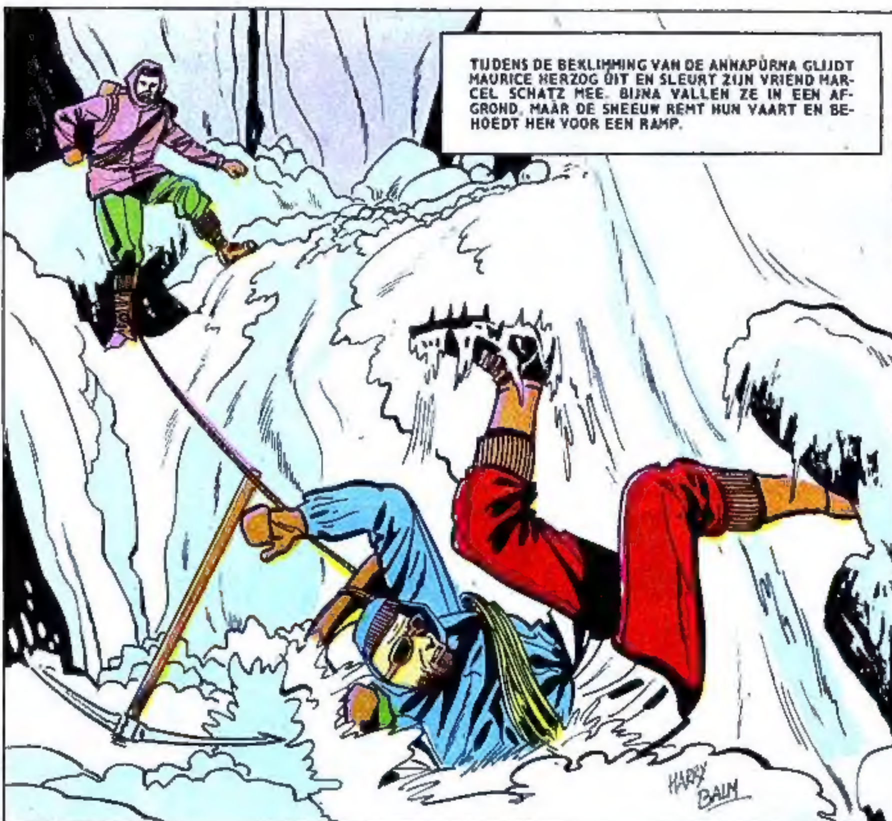






MAURICE HERZOG

DE BEDWINGER VAN DE ANNAPURNA - 2


















LANGS DIEPE KLOVEN EN IJS-WANDEN STROMPELEN ZE VOORT! MAURICE MOET LACHENAL IN HET OOG HOUDEN. ZIJN TOESTAND IS ZORGWEKKEND. ZIJN VOETEN ZIJN AAN HET BEVRIEZEN

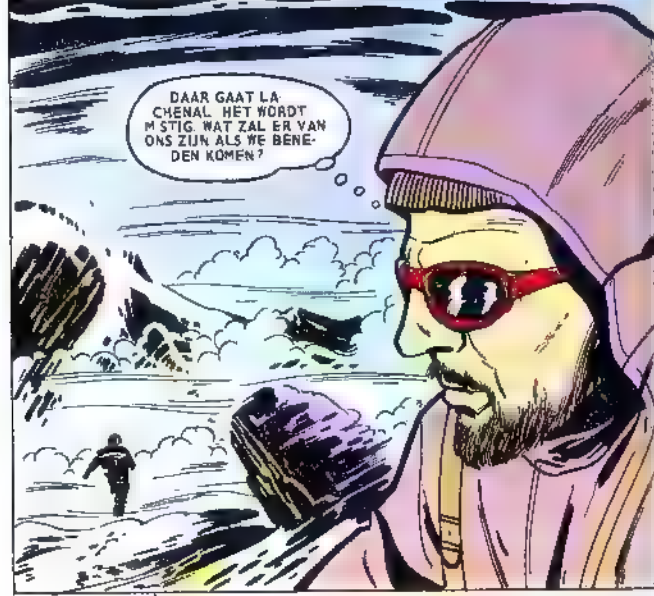

MAURICE, IK SMEEK JE LATEN WE TERUGGAAN DAN KAN DE DOKTER ME BEHANDELEN!


IK GEEF HET OP! IK GEEF HET OP!


ZAL IK DAN ALLEEN VERDER GAAN?
NEE, NEE, IK GA MEE! WE GAAN SAMEN NAAR DE TOP!


EN SAMEN BEREIKEN ZE DE TOP VAN DE ANNAPURNA. DE 8075 METER HOGE BERG IS BEDWONGEN. MAURICE HERZOG KIJKT DROMERIG VOOR ZICH UIT. ZIJN IDEAAL IS BEREIKT. MAAR LACHENAL ROEPT HEM TERUG TOT DE WERKELIJKHEID. HET WEER WORDT STEEDS SLECHTER EN ZE MOETEN ZO GAUW MOGELIJK TERUG.


MAURICE HEEFT ZIJN HANDSCHOENEN EVEN UITGEDAAN. ALS HIJ ZE WEER WIL AANTREKKEN, ZIJN ZIJN VINGERS ZO VERSTIJFD, DAT ZE HEM ONTGLIPPEN EN IN DE AFGROND VALLEN
MIJN HANDSCHOENEN! IK BEN VERLOREN!


BIJ DE AFDALING RAAKT LACHENAL EEN HEEL EIND VOOR. DE MOESSON IS INTUSSEN LOSGEBROKEN. ZE DWALEN DOOR EEN HEL VAN SNEEUW EN IJS
DAAR GAAT LACHENAL. HET WORDT MISTIG. WAT ZAL ER VAN ONS ZIJN ALS WE BENEDEN KOMEN?


EINDELIJK BEREIKEN ZE KAMP V, WAAR TERRAY EN REBUFFAT HEN VERWELKOMEN. DE NACHT BREEKT AAN EN ZE BLIJVEN IN DE TENT.
GELUKKIG! DAAR ZIJN ZE!

ZE WORDEN GEFELICITEERD, MAAR TERRAY EN RÉBUFFAT SCHRIKKEN ALS ZE DE BEVROREN LEDEMATEN VAN HUN VRIENDEN ZIEN.

WE MOETEN DE BLOEDSOMLOOP WEER OP GANG ZIEN TE KRIJGEN!

WE MOETEN ZO SNEL MOGELIJK NAAR BENEDEN OM JULLIE TE LATEN BEHANDELEN!

DIE NACHT WOEDT DE STORM HEVIGER DAN OOIT. TERRAY EN RÉBUFFAT ZIJN VOORTDUREND BEZIG MET MAURICE EN LACHENAL. DOOR MET TOUWEN OP DE BEVROREN LEDEMATEN TE SLAAN PROBEREN ZE DE BLOEDSOMLOOP IN WERKING TE BRENGEN

DE VOLGENDE DAG GAAN ZE MET ZIJN VIEREN OP WEG NAAR KAMP IV WAAR JEAN COUZY EN MARCEL SCHATZ ZICH OPHOUDEN. ZE TREKKEN DE HELE DAG DOOR, MAAR RAKEN UIT DE KOERS

HET WORDT WEER AVOND EN ZE MOETEN EEN SCHUILPLAATS ZOEKEN. OPEENS GLIJDT LACHENAL UIT

LACHENAL!... PAS OP!

LACHENAL BLIJKT IN EEN SPLEET TE ZIJN GEVALLEN DIE UITKOMT IN EEN SOORT KELDERRUIMTE VAN IJS. ZE HEBBEN HIER EEN ONDERKOMEN VOOR DE NACHT

EINDELIJK BEREIKEN ZE DAN KAMP IV, WAAR JEAN COUZY EN MARCEL SCHATZ HEN VERWELKOMEN.

INTUSSEN ZIJN TERRAY EN RÉBUFFAT SNEEUWBLIND GEWORDEN. ALS ZE VERDER AFDALEN, STUITEN ZE OP ANGTHARKEY EN DE ANDERE SHERPA'S

MAAR NA ENIGE TIJD RAKEN OOK DE SHERPA'S DE WEG KWIJT. HET IS EEN WANHOPIGE TOESTAND

PLOTSELING VOELT MAURICE DE GROND ONDER HEM WEGZAKKEN

EN DAN DUIKT HIJ ACHTEROVER IN EEN LAWINE VAN SNEEUW

HELP!


LEEFT HIJ NOG?
NA ENIGE TIJD KOMT MAURICE BIJ. HET IS GELUKKIG ALLEMAAL GOED AFGE-LOPEN
SAHIB, HEBT U NIETS GEBRO-KEN?


NA DIT INCIDENT WORDT DE TOCHT WEER VOORT-GEZET
KOMT ER DAN NOOIT EEN EIND AAN?


IK GELOOF DAT WE OP DE GOEDE WEG ZIJN!
MET DE MOED DER WANHOOP STROM-PELEN DE MANNEN VERDER


OP 5 JUNI BEREIKEN DE UITGE PUTTE MANNEN HET KAMP VAN DOKTER OUDOT ONMIDDELLIJK WORDEN MAURICE EN LACHENAL HANDELD.
KOM VLUG IN DE TENT!
GELUKKIG, WE ZIJN ER!


OP HUN RUG DRAGEN DE SHERPA'S DE BEIDE OVERWINNAARS NAAR BENEDEN IEDERE BEWEGING DOET MAURICE PIJN.


EINDELIJK BEREIKT MEN DE BE-GANE GROND. MAURICE EN LA-CHENAL WORDEN OPNIEUW DOOR DOKTER OUDOT ONDERZOCHT


DE DOKTER ZIET ZICH GE-NOODZAAKT DE TENEN EN VINGERS VAN MAURICE TE AMPUTEREN. MAURICE HEEFT HEVIGE PIJNEN, MAAR LAAT WEINIG MERKEN
HOU JE TAAI MAURICE!


VAARWEL, SAHIB!
VAARWEL, MANNEN!
ALS MAURICE EN ZIJN VRIENDEN WAT ZIJN OPGEKNAPT WORDEN ZE ONTVAN-GEN DOOR DE MAHARADJA VAN NEPAL DIE HEN FELICITEERT MET HUN PRES-TATIE. DAARNA NEMEN ZE AFSCHEID VAN DE SHERPA'S


EN DAN GAAN ZE TERUG NAAR FRANKRIJK, WAAR MEN AL OP DE HOOGTE IS VAN HUN OVERWINNING. MAURICE EN LACHENAL ZULLEN EERST NOG EEN TIJD IN EEN ZIE-KENHUIS MOETEN DOORBRENGEN


GEWELDIG, HEREN! FRANK-RIJK IS TROTS OP U!
ALS DE BEIDE MAN-NEN GENEZEN ZIJN WORDEN ZE ONT-VANGEN DOOR PRE-SIDENT AURIOL.


OP HET OGENBLIK IS MAURICE HERZOG REGERINGSCOMMISSARIS VOOR SPORT- EN JEUGDZAKEN. MET ZIJN IJZEREN WIL HEEFT HIJ OOK ZIJN LICHAMELIJKE HANDICAP OVERWONNEN. HIJ HEEFT DE ANNAPURNA BEDWONGEN, MAAR ZOALS HIJ ZELF HEEFT GEZEGD: „ER ZIJN IN HET LEVEN MEER ANNAPURNA'S DIE OVERWONNEN MOETEN WORDEN"

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld




























ZO, JONGENS, IK BEN VOORLOPIG JULLIE NIEUWE LERAAR.
WE ZULLEN ZORGEN VOOR EEN VLOT BEGIN MET DEZE SINAASAPPEL-SCHILLEN.

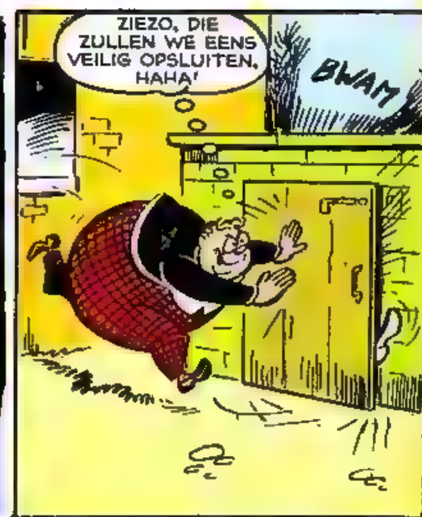
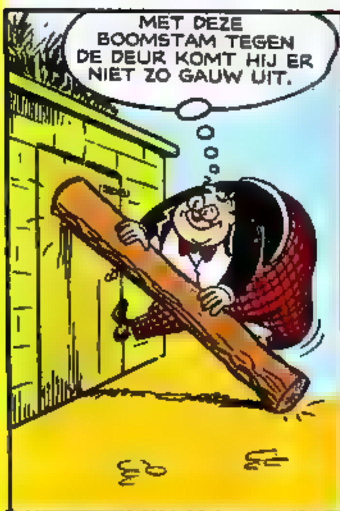
IK ZAL EENS EVEN OP DAT KLEINTJE GAAN ZITTEN.
SLIP

ALS U NOU BELOOFT WEG TE ZULLEN GAAN, WIL IK WEL OPSTAAN, MAAR ZOLANG IK ZIT, KUNT U GEEN VINGER VER-ROEREN.

?
O JA, DAT KAN IK WEL! IK BEN EEN GEWELDIGE GE-WICHTHEFFER. IK BEN OLYMPISCH KAMPIOEN BAN-TAMGEWICHT GEWEEST.

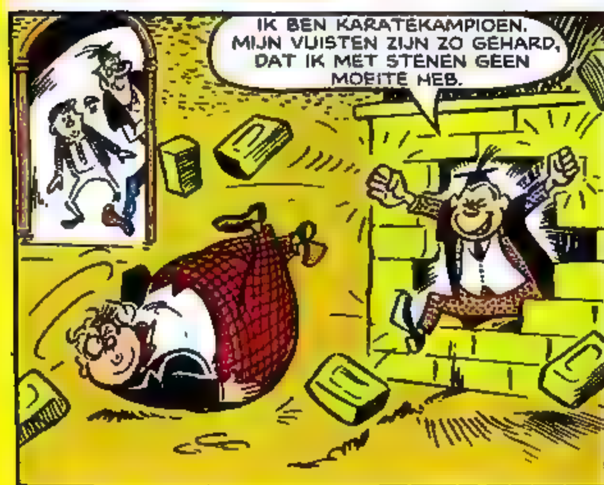
OE!! DIE ELEKTRISCHE LAMP IS HEET!
SISSS!
ZO, JE VER-DIENDE LOON, KWAJONGEN!

BAH, IK HEB SCHOON GENOEG VAN AL DIE LESSEN.
IK ZAL DE ANDERE NIEUWE LERAAR ROEPEN. DIE ZAL JULLIE LES GEVEN IN OOSTERSE GESCHIEDENIS.

HAHA, IK ZAL DAT OOSTER-LINGETJE WELEENS EEN LESJE GEVEN. HIJ LOOPT JUIST LANGS HET KOLEN-HOK.

ZIEZO, DIE ZULLEN WE EENS VEILIG OPSLUITEN, HAHA!
BWAM

MET DEZE BOOMSTAM TEGEN DE DEUR KOMT HIJ ER NIET ZO GAUW UIT.

INTUSSEN...
ALLES IS IN ORDE, KWEL. JE BENT NIET VERKOUDEN. JE HEBT ALLEEN WAT PEPER IN JE NEUS GEHAD.
DOKTER
WARM WATER

HOERA, WE ZIJN EINDELIJK WEER VRIJ!

BONK

IK BEN KARATEKAMPIOEN. MIJN VUISTEN ZIJN ZO GEHARD, DAT IK MET STENEN GEEN MOEITE HEB.

IN DAT GEVAL IS BILLIE EEN ZACHT GEKOOKT EI VOOR U EN MIJ KOST HET GEEN STOKKEN.
MET HET GROOTSTE GENOEGEN, EERBIEDWAARDIGE KWEL, ZAL IK WAT OEFENEN OP DIT NIETSWAARDIGE ONDERDEEL VAN DEZE NIETS-WAARDIGE LEERLING.
KLAP
KLAP
AUWAUW!
STOKKEN

RUGBY

HARD, MAAR NIET ONSPORTIEF



Opgemerkt zij dat het rugby in Europa verschillend is van het in Amerika gespeelde football. Bij die laatste sport dragen de spelers allerlei been- en lichaamsbeschermingen en de spelregels verschillen van ons rugby. Onze voorplaat van deze week geeft een idee van het American football, de foto's op deze bladzijden geven spelmomenten weer van Europese rugbywedstrijden

Rugby heeft de naam een harde, ruwe en zelfs gevaarlijke sport te zijn. Als je voor de eerste keer een rugbywedstrijd ziet, krijg je ook wel die indruk. Het lijkt wel of bij dit spel alles mag. We schrijven *lijkt*, want in werkelijkheid is dat beslist niet waar. Net als bij alle andere sporten gelden ook bij rugby allerlei spelregels, waar streng de hand aan wordt gehouden. Een min of meer harde sport is rugby wel, want je moet tegen een stootje kunnen. Maar voetbal is ook geen zachtzinnige sport, vooral de laatste jaren niet. En denk eens aan ijshockey. Nu zeg je misschien: ja, maar als je bij een rugbywedstrijd sommige spelers elkaar ziet tackelen, op de grond ziet smakken en over elkaar ziet rollen, dan krijg je toch wel de indruk dat het er ruw bij toegaat. We hebben het al gezegd: je moet tegen een stootje kunnen. Maar als je een gezonde en getrainde body hebt, dan valt dat tackelen, smakken en rollen heus wel mee. Meestal komt het wanbegrip bij rugby voort uit onwetendheid. Dit is bij andere sporten ook vaak zo. Neem bijvoorbeeld judo. Daar worden ook smakken bij gemaakt, maar de judoërs weten hoe ze moeten vallen. Dit is hetzelfde bij rugby. Propagandisten voor deze sport wijzen er dan ook altijd op, als het woord gevaarlijk valt, dat er juist bij rugby zo weinig ernstige blessures voorkomen. Rugby is wel hard, maar zeker niet onsportief of gemeen.

Hoewel rugby de laatste jaren meer in de belangstelling komt, telt het in vergelijking met bijvoorbeeld voetbal in Nederland en België maar weinig beoefenaars. Hoe dat komt, valt moeilijk te zeggen, want als kijkspel is rugby levendig genoeg en het zelf beoefenen heeft zeker zijn aantrekkelijke kanten. Het is een echte teamsport en daarmee bedoelen we dat je met zijn allen moet proberen tot resultaten te komen, omdat je in de meeste gevallen in je eentje niet veel bereikt. Egoïsme is bij rugby dan ook taboe. Je moet heel snel beslissingen kunnen nemen, want van elke aarzeling maakt de tegenstander gebruik. Soms moet je in moeilijke omstandigheden allerlei schijnbewegingen maken om tegenstanders te ontwijken en juist dat gaatje te vinden waardoor je kunt ontsnappen. En niet in de laatste plaats moet je je heel goed weten te beheersen.



Rugby, zoals wij het kennen, is uit voetbal voortgekomen. Maar de oude Grieken zouden al een balspel hebben gekend dat veel op rugby leek. Men noemde het „harpastum", afgeleid van het Griekse werkwoord voor pakken of grijpen. De Romeinen hebben dat spel waarschijnlijk van de Grieken overgenomen en het ingevoerd in de landen van Europa die zij bezetten. Het was een spel dat tussen twee teams werd gespeeld en het doel was een voorwerp (waarschijnlijk een bal, misschien wel een blaas van een of ander dier) over een bepaalde lijn te krijgen. De tegenstander moest dit verhinderen en proberen zelf het voorwerp in handen te krijgen om op zijn beurt hetzelfde te doen.

Het spel, waaruit het hedendaagse rugby is voortgekomen, zou bij toeval zijn ontstaan. Dat gebeurde in 1823 op het sportveld van een kostschool in het plaatsje Rugby (vandaar de naam) in Engeland. William Webb Ellis, leerling van die kostschool, raapte tijdens een partijtje voetbal in het vuur van het spel plotseling de bal op en rende ermee in de richting van het vijandelijke doel. Verscheidene tegenstanders wilden hem de bal afhandig maken en probeerden hem ten val te brengen. Tenslotte belandde de bal toch achter de doellijn. Naderhand zouden de kostschoolleerlingen lang en breed over het voorval hebben gepraat en daarmee was rugby geboren, want ze besloten er voortaan een spel van te maken.

Het voorbeeld van de school in Rugby vond al gauw navolging. Algemene spelregels kende men toen nog niet. Elke vereniging stelde die zo'n beetje zelf vast. Toen in 1871 in Londen de Rugby Football Union werd opgericht, kwam daar verbetering in. Ook het aantal spelers, dat voorheen onbeperkt was, werd vastgesteld. Eerst speelde men met een team van twintig spelers, in 1875 werd dit aantal teruggebracht tot vijftien. Frankrijk was een van de eerste landen op het vasteland die rugby speelden. Een dorpspastoor in het zuiden van Frankrijk zou het daar hebben ingevoerd. Het kwam er tot grote bloei en verbreidde zich vandaar naar België, Nederland en andere landen in Europa.

De spelregels van rugby uitleggen is een moeilijke zaak. Je moet ze door zelf de sport te beoefenen of er regelmatig naar te gaan kijken onder de knie krijgen. Zoals gezegd bestaat een rugbyteam uit vijftien spelers. Er zijn acht voorspelers, twee halfspelers, vier driekwarten en een achterspeler. Het doel van het spel is de ovale bal over de doellijn van de tegenpartij op de grond te drukken. Je mag dit proberen door met de bal in je arm geklemd naar die lijn te rennen. Word je aangevallen en wil je de bal naar een medespeler gooien, dan mag dit alleen achter- of zijwaarts gebeuren; je mag de bal dus nooit naar voren gooien. De speler die in dat geval de bal zou vangen, zou buitenspel staan. Tackelen mag je alleen de speler die in het bezit van de bal is. Je mag hem daarbij aan armen of handen vasthouden of hem ten val brengen. Daarbij zijn natuurlijk veel variaties mogelijk. Slaagt een speler erin de bal achter de over de hele breedte van het veld lopende doellijn op de grond te drukken, dan heeft hij een *try* behaald. Een try betekent drie punten. Nu mag hij nog een *kick* nemen. Op een plaats, loodrecht op de plek waar hij de bal achter de doellijn op de grond heeft gedrukt, moet hij proberen de bal tussen twee palen en over de dwarslat ertussen te schoppen. Lukt hem dat, dan heeft hij een goal gescoord. Daarvoor krijgt hij nog eens twee punten en met de try mee heeft hij dan in totaal vijf punten behaald.

Vaak denkt men dat rugby alleen maar wordt beoefend door volwassen spelers boven de twintig jaar. Enkele jaren geleden was dat in België en Nederland ook nog het geval. In Engeland kent men echter al een hele tijd jeugdteams van tien jaar en ouder. Sedert enkele jaren bestaan deze jeugdteams ook in Nederland en België. De grootste rugbyvereniging in België is de Rugby Club Anderlecht, een zustervereniging van de bekende voetbalclub. Volgens onze gegevens beschikt België op het ogenblik over twaalf rugbyverenigingen, die met verschillende teams in competitieverband spelen. De H.R.C. in Den Haag, A.A.C. in Amsterdam en R.C.G. in Naarden hebben een jeugdteam, terwijl R.C. Hilversum bezig is met de oprichting ervan. Andere rugbyverenigingen in Nederland zijn Thor in Delft, Ascrum in Amsterdam (studenten), N.F.C. in Amstelveen, L.S.R.G. in Leiden (studenten), R.C.T.W. in Rijswijk, D.S.R.C. in Delft (studenten), R.R.C. in Rotterdam, R.C.E. in Eindhoven, R.C.N. in Breukelen (Nijenrode) en P.S.R.C. in Groningen, waar men met de oprichting van de vereniging bezig is. Ook in Enschede zou men graag een rugbyvereniging oprichten.

Aad van Vlaardingen

Gegevens voor dit artikel werden onder andere verstrekt door de Nederlandse Rugbybond in Den Haag en ontleend aan de jubileumuitgave van de Haagse Rugby Club



De avonturen van Susan

SUSAN IS IN NEVADA EN HOOPT ER HAAR VADER TE VINDEN, MAAR HIJ IS SPOORLOOS VERDWENEN. OPNIEUW IS ZE ALLEEN.

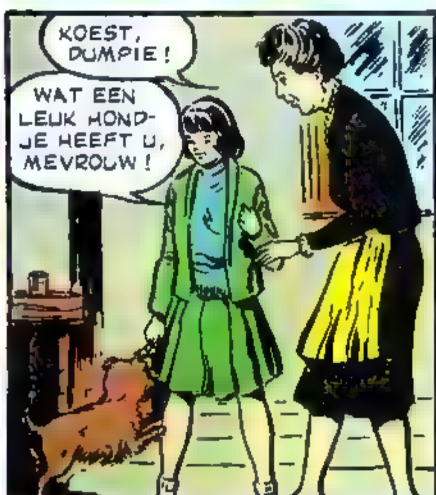
















HELAAS KAN IK JE VERDER NIET HELPEN. IK BEN ARM. IK WENS JE VEEL SUCCES.

DANK U WEL.

EEN PAAR MINUTEN LATER...

ALS JE KON PRATEN, DUMPIE, ZOU JE ME OVER VADER KUNNEN VERTELLEN.

WAT NU, DUMPIE? NEW YORK IS VER WEG EN IK HEB GEEN GELD. HOE KOM IK DAAR?

EN HOE VIND IK VADER OOIT TERUG IN ZO'N GROTE STAD?

KOM, LATEN WE MAAR EEN EIND DIE KANT UIT LOPEN.

LIEVE HELP!

DAT MEISJE HEEFT DIE HOND GESTOLEN, AGENT!

HM.

KOM EENS HIER JIJ!

HA, HA, HA, DIE GAAT DE GEVANGENIS IN, DAT ZUL JE ZIEN!

DAT WAS EEN GEWELDIG IDEE VAN JE, MORTON!

HA, HA, HA!

WAT ZAL ER NU MET SUSAN GEBEUREN?

Het geheim van de grot

10

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie wonen op een vervallen boerderij in Nieuw-Zeeland, die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus moet er op of bij de boerderij een schat te vinden zijn. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maori-jongen, en zijn oude grootmoeder, die de boerderij wil kopen. Ze komen in een onderaards grottencomplex terecht en gaan op onderzoek uit. In de grotten vinden ze aanwijzingen dat oom Angus hier vaak is geweest. Bovendien ontdekken ze een vlot. Als ze de volgende dag weer de grotten ingaan, lopen ze Tom te Taniwha tegen het lijf, die ze niet helemaal vertrouwen. Na een poosje lopen de grotten onder water. Tom waagt zich erin om de situatie te verkennen. Hij komt terug met de boodschap dat de terugweg is afgesloten.

„Dat is gewoon aanstellerij, want het is nog niet eens etenstijd."

Brownies horloge was door de duik in het water stil blijven staan, maar Toms horloge was waterproef. Hij tuurde op de wijzerplaat. „Nou en of het etenstijd is. Het is twaalf uur."

„Je wilt toch niet zeggen dat we hier al drie uur zitten?" Brownie kon het gewoon niet geloven. Ze probeerde opgewekt te doen. „Wel, de tijd vliegt snel hier onder de grond. Dus als het een dag of twee duurt voordat het water zakt, zal het nog niet zo erg zijn."

Langzaam stond Tom op.

„Het gaat wel weer," deelde hij mee. „Vooruit dan maar, waarheen gaan we?"

„Toen je in die spleet vastzat, Tom," begon Dunk, „toen zei je toch dat er frisse lucht in je gezicht blies?"

„Ja, dat klopt. Het was echt een briesje."

Brownie knikte. „Je zou denken dat die koker dan ergens boven de grond moet uitkomen. Ergens bij de rotsen misschien."

„Kan zijn. Maar wat kopen we daarvoor als we toch niet door die koker kunnen kruipen?"

„Maar ik ben veel dunner dan jij, Tom," zei Dunk. „Waarschijnlijk kan ik me er wel doorheen wurmen."

„Beste jongen, je komt dan beslist in die bocht vast te zitten en dan wurm je helemaal niets meer."

„Maar wat moeten we dán doen?" vroeg Brownie. „Waarheen zal de stroom voeren?"

„Het water wringt zich door een spleet in de rots, precies een brief die in de brievenbus verdwijnt," zei Tom somber. „Ik h-' het gezien toen ik jullie zocht."

„Dan zijn de mogelijkheden waarschijnlijk wel uitgeput, hè?"

Brownie haalde de dikke truien, die ze voor Dunk en zichzelf had meegenomen, te voorschijn.

„Ik heb het niet koud, Tom. Sla jij ze maar over je schouders. Dat heb je echt nodig na je natte avontuur."

Tom hield een van de truien voor. Het leek een poppetrui tegen zijn zware lichaam. Hij legde het wollen kledingstuk om Brownies schouders.

„Mij mankeert niets meer, hoor," lachte hij. „Je weet niet half hoe sterk de Maori's zijn. Trek jij die trui maar aan."

Brownie kon de trui best gebruiken. Toen zochten ze al hun bezittingen bijeen. Ze zagen er uit als een groepje bergbeklimmers en Brownie moest ondanks alles even lachen. Gelukkig dat haar enkel haar niet meer plaagde. Dat was in elk geval een geluk bij een ongeluk.

Maori's zijn sterk, mijmerde ze. Maar Australiërs mogen er ook zijn. Vader zal vast wel respect voor zijn zoon en dochter krijgen als hij alles hoort.

Weer legden ze de moeilijke weg af naar de andere grot. Het water was een eind de grot ingedrongen, maar gelukkig was het heel ondiep. De zware klimpartij, die nu eens omhoog en dan weer omlaag voerde, werkte in elk geval verwarmend. Bovendien was het niet echt koud in de grotten. Het was er eerder koel. Tenslotte bereikten ze weer de spleet, waarin Tom gevangen had gezeten.

„Nu moeten we eerst gaan onderzoeken of er ergens een andere uitgang is," zei Tom. Zorgvuldig begonnen ze nogmaals de muren te bekijken. Overal zagen ze tekenen van oudoom Angus' activiteiten, zoals ijzeren spijkers en voetafdrukken in opgedroogde modder. In deze grot waren geen onregelmatige, kronkelende richels zoals in de eerste. De wanden waren hier vrijwel glad. De jonge grotonderzoekers moesten wel tot de conclusie komen dat dit een doodlopende grot was met alleen een spleet, die naar onbekende mogelijkheden leidde.

Dunk keek nieuwsgierig in de donkere spleet

„Daar kan ik toch gemakkelijk door," zei hij.

„Stel je nu eens voor dat je door deze tunnel naar buiten komt; wat wil je dan doen?"

„Hulp gaan halen." Dunk knikte. „Dat is in elk geval beter dan hier te zitten wachten tot het water zakt en in die tussentijd half dood te gaan van honger en dorst."

„Probeer het dan maar. Neem mijn zaklantaarn, Dunk," zei Tom. „En als je merkt dat de tunnel iets nauwer wordt, moet je ogenblikkelijk terugkomen, voordat je klem raakt."

„Ik ga ook maar," zei Brownie zacht. „Als Dunk moeilijkheden krijgt, ben ik tenminste bij hem om hem te helpen."

Hoe Tom en Dunk ook praatten, het hielp niets. Brownie bleef bij haar plan om met haar broer mee te gaan. Ze trok haar jack uit, nadat ze eerst ongemerkt de kaart van oom Angus in haar broekzak had gestopt. Dunk wurmde zich in het gat, de zaklantaarn boven zijn hoofd houdend.

„Denk erom dat je me steeds op de hoogte houdt," zei Tom ernstig. „Heb je voldoende ruimte?"

„O, een -zee," antwoordde Dunk vanuit de koker. „En ik voel inderdaad die frisse lucht."

Achter elkaar kropen Dunk en Brownie door de tunnel. Het kostte hun niet de minste moeite. Hoewel de koker nauw was, hadden ze toch nog ongeveer een halve meter ruimte boven hun hoofden, zodat ze af en toe even op handen en knieën konden gaan zitten om de spieren weer een beetje te ontspannen.

Hijgend en puffend kwam Dunk vooruit. Hij begon weer plezier in het avontuur te krijgen. In het licht van de zaklantaarn zag hij de bleekblauwe kleur van het kalksteen, onderbroken door glanzend witte strepen. Hoewel er een bocht in de tunnel zat, was er geen sprake van een scherpe bocht, waar Brownie bang voor was geweest. Af en toe oe-hoe-den de twee Mackenzies naar hun vriend Tom, die in de grot was achtergebleven. Zijn antwoord leek van heel ver te komen, hoewel ze nooit meer dan vijftig meter konden hebben afgelegd. De hele tijd bleef de frisse lucht in hun gezicht blazen.

„Ik denk dat dit een oude watergang is," hijgde Dunk. „Kijk maar eens naar de bovenkant. Die is zo geribbeld als de vleugel van je vrienden de vleermuizen."

Toen Brownie naar de bovenkant van de gang staarde, zag ze dat er veel minder ruimte was dan in het begin. Ze maakte zich zo plat als een plank, maar er was beslist niet meer dan

een centimeter of dertig speling over.

„O jakkes, Dunk, ik geloof dat de tunnel steeds nauwer wordt," zei ze angstig. „Hij eindigt misschien wel in een muizegaatje."

„Ik geloof dat er verderop een bocht is. Wacht even hier, Brownie, dan zal ik eens kijken."

Dunk kroop verder. Opeens maakte de gang een scherpe bocht naar rechts. Dunk zag dat de bodem verderop niet veel meer was dan een barst in het gesteente. Het zag er niet veelbelovend uit.

„Was ik maar een slang. . ."

„Nee, Dunk, probeer het niet, hoor. Het is veel te gevaarlijk. Stel je voor dat je in die scheur vast komt te zitten! Je zit klem, voordat je er erg in hebt."

Dunk zag in het licht van de lantaarn dat Brownie bleek was.

„Ik geloof dat ik hier boven de spleet nog wel een eindje kan doorwurmen, als je me even een handje helpt, Brownie."

Brownie voelde er eigenlijk niets voor, maar ze zei toch: „Kijk eerst goed uit, Dunk. En ga vooral niet verder als het gevaarlijk is. Au, je geeft me een trap met je lompe schoenen."

Dunk rekte zich uit en richtte zijn zaklantaarn op de nauwe doorgang aan de bovenkant. De gang was eigenlijk een enorm sleutelgat geworden. Een eindje verder was er weer een bocht, die hem belette verder dan een paar meter te kijken. Duidelijk hoorde Dunk het geruis van water. Het klonk nu veel harder dan eerst.

Het was wel griezelig, die nauwe gang. Wat moet ik nu doen, dacht hij. Het zou misschien het verstandigst zijn terug te gaan, maar aan de andere kant trok het onbekende hem onweerstaanbaar. Waar hij was, was nog nooit een mens geweest. Zelfs oom Angus niet!

„Ik denk dat het wel zal lukken, Brownie."

„Dunk, pas toch op!"

„Wees alsjeblieft stil, anders krijg je weer een trap. Wil jij even de zaklantaarn vasthouden?"

Dunk wrong zich in het bovenste deel van het sleutelgat. Toen ook zijn voeten in het gat waren verdwenen, stond Brownie op en keek wat hij deed. In het licht van de lantaarn zag zij hoe hij langzaam voortkroop door een nauwe spleet, die hem bijna als een ruimtepak omsloot. Ze hield vol angst haar adem in.

„Dunk, kom alsjeblieft terug. Het ziet er zo griezelig uit."

„Het is ook erg griezelig," bekende Dunk. Zijn broekriem raakte vast achter een bobbel. Hij wrong en wrong, maar hij kwam niet verder. Brownie huilde bijna van angst.

„Dunk, je zit toch niet vast?"

Voorzichtig bracht Dunk zijn hand tussen zijn lichaam en het gesteente. Hij bezeerde zijn hand lelijk, maar het lukte hem toch zijn riem los te trekken.

„Gelukkig, dat hebben we ook weer gehad."

„Kom nou maar terug, jò, voordat het te laat is."

„Nee, ik ga nog een klein stukje verder."

Hij trok zijn buik in en maakte zich zo plat als een dubbeltje. In wezen was er niet veel verschil tussen een mens en een slang, bedacht Dunk. Hij kroop nog een stukje verder en opeens merkte hij dat de rotswand niet meer tegen zijn schouders drukte. Met zijn vrije hand tastte hij om zich heen. Hee, nergens meer een muur te bekennen! Hij haalde diep adem. Hij kon bijna niets zien, want hij lag zelf in de lichtkegel van de zaklantaarn.

„Brownie, hoor je me?"

„Ja, wat is er?"

„Ik heb hier weer ruimte, maar ik zie niks. Kun je me de zaklantaarn even aangeven?"

„Hoe kan ik dat nou! Ik zie alleen maar de zolen van je schoenen."

Dunk zette zich schrap en probeerde zich op de rug te draaien. Het kostte hem een enorme inspanning. Maar toen zag Brownie een hand vrijkomen.

„Geef maar hier die lantaarn, Brownie."

Brownie had intussen haar bovenlichaam in het sleutelgat gehesen. Ze zag duidelijk dat ze te groot was om — net als Dunk — om de bocht te kunnen komen. Voorzichtig leunde ze voorover en toen kon ze de lantaarn in Dunks hand drukken.

Heel langzaam en voorzichtig duwde Dunk de lantaarn naar voren. Wat gek, er was niets te zien. Niet vóór hem, niet boven hem. . . hoe kon dat nu? Eerst kon hij het gewoon niet geloven. Zijn hand met de zaklantaarn trilde van spanning. Hij liet het licht in de open koker boven zijn hoofd schijnen. Er kwam maar geen eind aan. Die koker was zeker twintig tot dertig meter hoog. De wanden waren ruw. Dunk had het vreemde gevoel dat hij deze koker al eens eerder had gezien.

Opeens slaakte hij een kreet.

„Wat is er, Dunk? Er is toch niets met je aan de hand?"

„Nee, hoor, alles wel aan boord. Maar weet je waarop deze gang uitkomt? Hij eindigt in de muur van die afgrond."

„O, daar komt dus die luchtstroom vandaan!"

Brownie was bitter teleurgesteld. Bah, ze hadden die nare, gevaarlijke kruippartij helemaal voor niets ondernomen. Een plotselinge angst om Dunk greep haar aan.

„Waar rusten je armen en je hoofd dan op, Dunk?"

„Op de lucht. Ik kan niet goed zien, maar ik vermoed dat ik een meter of zes boven de bodem van die afschuwelijke put hang."

„Kom onmiddellijk terug! Maar probeer eerst mij de lantaarn te geven."

Heel langzaam en voorzichtig kwam

Tom hield een van de truien voor.



Dunks hand weer te voorschijn. Hij schoof de lantaarn over zijn borst in de richting van Brownie. Brownie rekte zich uit en pakte de zaklantaarn.

„Vooruit, Dunk, kom nou."

„Ja, wat dacht je? Dat ik hier de rest van mijn vakantie wil doorbrengen? Ik doe mijn best, maar zo eenvoudig gaat het niet," mopperde Dunk. Hij probeerde linksom te draaien, hij probeerde het rechtsom, maar hij zat in de gang als een vinger in een handschoen.

„Probeer dan op je zij te draaien."

„Dat doe ik toch! Zorg jij nu maar dat ik goed licht heb."

Dunk trachtte zijn boosheid en teleurstelling de baas te worden. Wel verdraaid, hij móést loskomen! Hij was in deze nauwe gang gekropen, dus hij moest er ook úít kunnen. Maar op zijn rug zou het niet gaan. Dunk hoorde zijn zusje snel ademhalen. Ze zat waarschijnlijk nog meer in angst dan hijzelf. Nu lukte het hem een arm vrij te maken. Hè, dat scheelde! Hij kreeg zoveel ruimte dat hij zich op zijn zij kon draaien. Langzaam bewoog hij zich in de richting van Brownie.

„Voorzichtig, Dunk, wees alsjeblieft voorzichtig," kreunde Brownie. „Pas op dat je niet beklemd raakt in de scheur."

Haar waarschuwing kwam te laat. Dunks ene voet glipte weg en zijn schoen raakte gevangen in de spleet. Precies op tijd drukte hij de knie van zijn andere been tegen de muur van de gang.

„Wel alle spinnen," riep Brownie uit.

Dunk bevond zich in een hachelijke positie met zijn voet in de spleet en zijn knie tegen de muur, zodat hij niet verder in de scheur kon glijden. Hij voelde zich misselijk van angst.

„O, Brownie," zei hij met een benauwde stem, „ik heb er genoeg van. We hebben onze portie voor vandaag wel beet. Grotonderzoek is toch niet zo leuk als het lijkt."

„Houd je mond," barstte zijn zusje los.

In de verte hoorde Brownie Tom angstig roepen. Woedend keek ze in de richting van Toms stem

„En hou jij ook alsjeblieft je vervelende mond, Tom te Taniwha!"

Vlug dacht Brownie na wat ze moest doen om haar broertje te helpen. Ze moest om te beginnen beide handen vrij hebben. Waar kon ze dan de lantaarn laten? Er was geen andere plaats dan de grond. Voorzichtig legde Brownie de lantaarn neer. Het schijnsel viel op de muren en het plafond van de gang, maar Dunk bleef half in de schaduw.

Brownie boog zich naar voren. „Let op, Dunk, ik zal proberen je met een ruk los te krijgen."

Dunk wist niet hoe hij mee moest werken. Als zijn hele gewicht op de gevangen voet terecht zou komen, zou zijn voet misschien nooit meer uit die spleet losraken. Als beveiliging hield hij zijn knie tegen de muur gedrukt. Brownie rukte en hijgde. In haar ijver stootte ze haar hoofd lelijk tegen de muur en ze voelde haar ellebogen door de mouwen van haar trui komen

„Het helpt geen zier," klaagde Dunk. „Je duwt me zelfs dieper in die spleet." Opeens was er een krakend geluid en Dunk schoot in de richting van Brownie. Weer stootte ze haar hoofd en viel toen achterover. Versuft bleef ze even naast de zaklantaarn zitten. Dunk kronkelde uit zijn gevangenis en ging naast zijn zuster zitten. Hij was de hele zool van zijn schoen kwijtgeraakt.



Helemaal opgelucht nu dit akelige avontuur weer achter de rug was, barstten ze in lachen uit.

„Stel je voor," gierde Brownie, „dat een geoloog in de verre toekomst je zool vindt! Hij begrijpt dan vast niet wat het is."

„Nee," schaterde Dunk, „en dan zetten ze mijn oude zool als een kostbaarheid in een glazen kastje in een museum."

„Geef hun dan ook de rest van je schoen maar! Zo kun je hem toch niet meer gebruiken."

Dunk trok zijn schoen uit en gooide hem bij de zool in de scheur.

HOOFDSTUK XII

Van ver weg klonk Toms stem angstig: „Wat is er met jullie aan de hand?"

Brownie en Dunk begonnen opnieuw te lachen. Eindelijk was Dunk in staat antwoord te geven. Hij schreeuwde. „Het loopt dood, Tom. We komen terug."

„Jakkes, ik moet me achteruit wurmen," zei Brownie met afkeer. Door al zijn gedraai was Dunk met zijn hoofd in de richting van de uitgang komen te liggen. Maar Brownie kon zich niet omdraaien. Langzaam bewoog ze zich achteruit, terwijl Dunk voorwaarts ging. Ze lagen neus tegen neus. Deze lachwekkende situatie benam de Mackenzies haast de kracht zich te bewegen.

„Stel je voor," giechelde Brownie, „dat vader ons eens zo kon zien!"

De terugtocht leek wel uren te duren. Maar eindelijk belandde Brownie van de nauwe gang in de grot. Ze slaakte een diepe zucht van opluchting. Ze had overal pijn. Haar gezicht zat vol met schrammen en bloed en de opgedroogde modder zat als een handschoen rond haar handen. Ze was te uitgeput om Tom op zijn nieuwsgierige vragen te antwoorden. Trillend zat ze tegen de muur.

„We hebben die hele tocht voor niets gemaakt, Tom," vertelde Dunk. „Die verdraaide tunnel komt in de wand van die griezelige put uit. Je weet wel, in die diepe afgrond dicht bij de ingang. Jammer, hè? We zullen nu een andere uitgang moeten vinden."

„Misschien is het water gezakt," zei Brownie, maar ze geloofde er zelf niet in

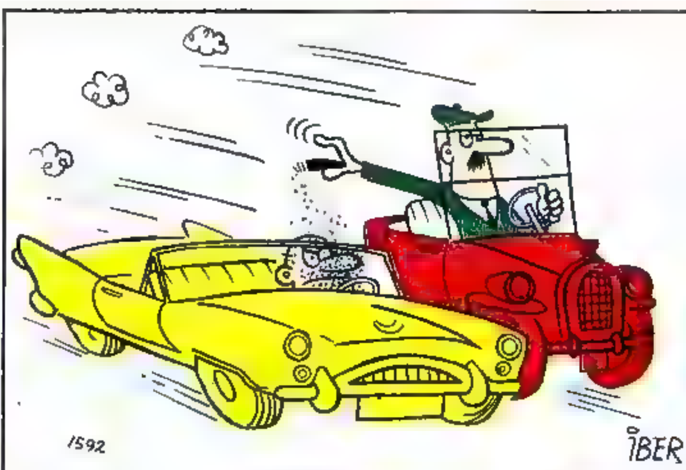
Dunk bevond zich in een hachelijke positie.



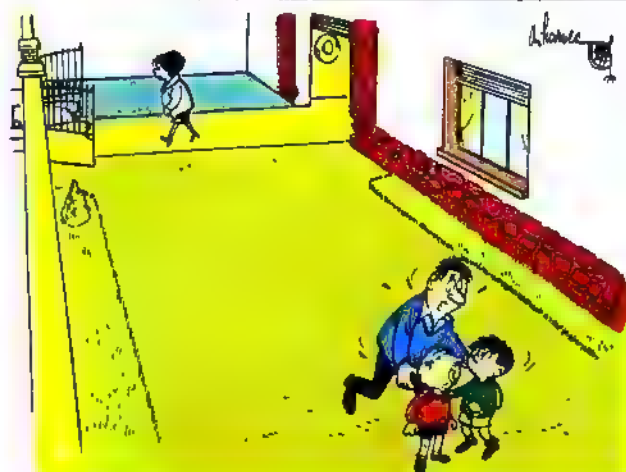
WORDT VERVOLGD



„Wat zeg je? Hebben ze al twee keer je auto gestolen?"



AUTOHUMOR


„Weg wezen, jongens! Moeder gaat de auto in de garage zetten!"

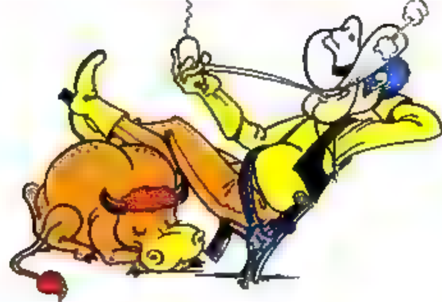


„De motor is prima. Hij gebruikt alleen een beetje veel olie."





Ook Buffalo Bill rookte er zijn pijpje...





Langs de wanden en aan het plafond eenenzestigduizend pijpen met lange stelen, die de leden van de Pipe Club een koel rookgenot garanderen.

Een van New Yorks beroemdste restaurants, Keen's English Chop House, vertaald: het Engelse eethuis van Keen, houdt er een merkwaardige traditie en collectie op na. Vermoedelijk bevindt zich daar langs de wanden en aan het plafond de grootste verzameling aarden pijpen ter wereld. Het zijn er ongeveer eenenzestigduizend. Het bijzondere aan deze verzameling zit hem niet in de vorm van de pijpen, want het zijn bijna allemaal gewone „gouwenaars", maar in de nummers die erop geschreven staan.

Al in 1666 wisten de oude Engelse pijpemakers van het genot dat een lekker pijpje na het diner geven kan. Tot zover dus reikt de traditie terug, dat men bij Keen's na het eten op vertoon van de lidmaatschapskaart van de Pipe Club door de kelner een gestopte gouwenaar krijgt toegereikt. Ieder lid van deze club heeft een eigen pijp met een eigen nummer. Veel pijpen zijn maar één keer gebruikt, sommige hebben door het veelvuldige gebruik een zwarte kop gekregen, maar alle pijpen worden bewaard. Vele beroemde persoonlijkheden hebben hier in dit sfeervolle restaurant blauwe wolken van genot naar de zoldering geblazen. Hun pijpen hebben een bijzondere ereplaats gekregen langs de wanden. Het restaurant ademt door al deze pijpen en door de typisch Engelse gerechten, die vergezeld van kleurenplaatjes op de menu's zijn aangegeven, een sfeer die herinnert aan het Engels koloniale verleden van het nieuwe werelddeel. Behalve historische namen vindt men er ook voorwerpen die herinneren aan de Amerikaanse geschiedenis, zoals het met bloed bespatte programmablad dat Abraham Lincoln in zijn handen had, toen hij in de schouwburg werd vermoord, een kopie van de proclamatie waarin de negerslaven vrij werden verklaard, en van het beroemde Gettysburg Address*) in Lincolns eigen handschrift. Enkele namen van deze eeuwenoude club, die behalve mannen ook vrouwen onder haar leden telt: Orson Welles, Theodore Roosevelt, Enrico Caruso en Buffalo Bill... Wellicht heeft hij zijn pijpje gerookt na een flink bord ossestaartsoep

*) Toespraak te Gettysburg.

De pijpen van beroemde leden van de club worden op waardige wijze en met speciale vermelding van de naam bijgezet langs de wanden van het restaurant



Ook Nederland heeft bijgedragen tot de roem van Keen's English Chop House. De pijpen worden rechtstreeks geïmporteerd uit Gouda.



DE MAN VAN STAAL

IN DE VERLATEN JUNGLE VAN ZUIDOOST-AZIË HEBBEN TED, KEN EN ARCHIE DE STRIJD AANGEBONDEN MET DE GEHEIMZINNIGE IJSGEESTEN. HET ZIET ERNAAR UIT, DAT ONZE VRIENDEN IN GROTE MOEILIJKHEDEN KOMEN, WANT EEN REUSACHTIGE DINOSAURUS JAAGT DE IJSGEESTEN RECHT OP HEN AF.

DE IJSGEESTEN KOMEN DEZE KANT OP! EN MET DIE VLEESETENDE PLANTEN ACHTER ONS KUNNEN WE NIET TERUG.





EVEN LATER...





DE ENERGIE-ELEMENTEN BINNEN IN DE SMELTENDE ROBOTS ONTPLOFFEN EN DE DINOSAURUS SLAAT OP DE VLUCHT.

ZOEK DEKKING, WANT DE STUKKEN VLIEGEN ERAF!

PAS OP! ER ONTSNAPPEN TWEE IJS-GEESTEN!









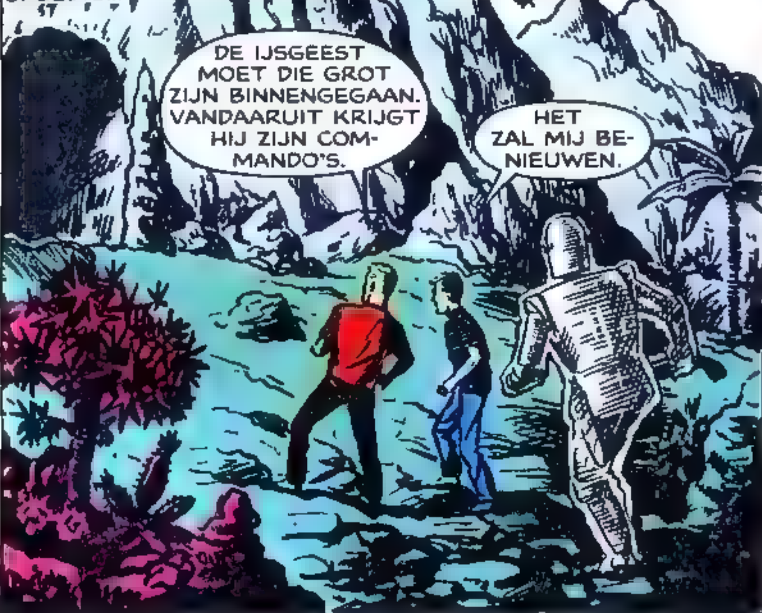





ARCHIE IS BEDEKT MET EEN IJSKORST.
AARDIG NAGEMAAKT, HÈ? NU KAN ARCHIE VOOR IJSGEEST SPELEN EN WIJ ZIJN ZIJN GEVANGENEN.
MAAR WAT BEN JE TOCH ALLEMAAL VAN PLAN?

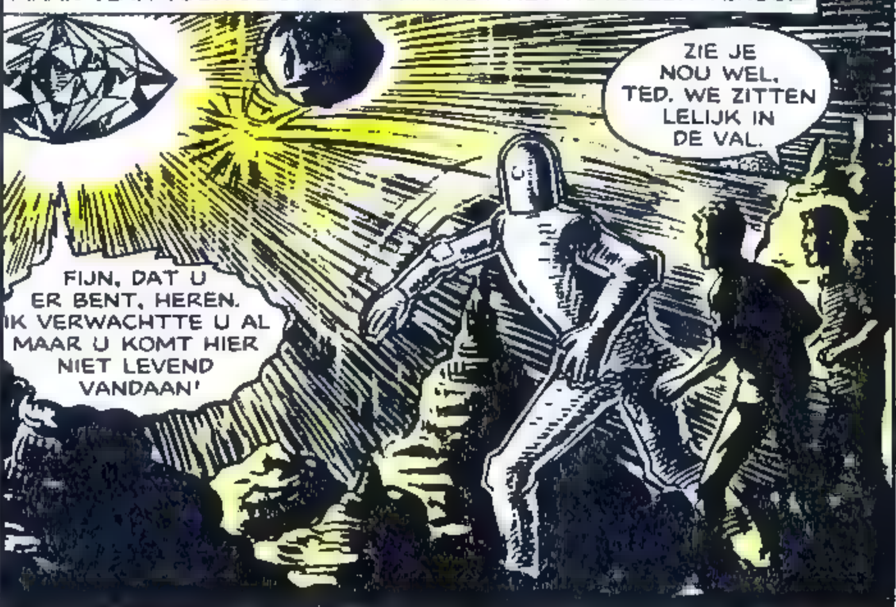

WE MOETEN ZIEN TE ONTDEKKEN WIE DE IJSGEESTEN HUN BEVELEN GEEFT. ZO KUNNEN WE DICHT BIJ HEM KOMEN EN HEM VERRASSEN.
IK HOOP DAT HET LUKT.


ZE VOLGEN DE ENIG OVERGEBLEVEN IJSGEEST.
ALS WE WORDEN AANGEVALLEN, GEBRUIK DAN HET GEWEER, ARCHIE.


SPOEDIG...
DE IJSGEEST MOET DIE GROT ZIJN BINNENGEGAAN. VANDAARUIT KRIJGT HIJ ZIJN COMMANDO'S.
HET ZAL MIJ BENIEUWEN.


IN DE GROT ZWEEFT EEN LICHTGEVEND VOORWERP
HET LIJKT WEL EEN ENORME DIAMANT VAN IJS. HET ZWEEFT DRAAIEND IN DE RUIMTE.
KALM, ARCHIE, NOG MAAR EVEN AFWACHTEN.


DE VERMOMDE ARCHIE GRIJPT EEN ROTSBLOK...
HIER KOMEN VAST DE BEVELEN AAN DE IJSGEESTEN VANDAAN. ARCHIE MOET PROBEREN DE DIAMANT TE VERNIETIGEN!


MAAR VLAK VOOR DE DIAMANT KAATST HET ROTSBLOK TERUG.
ZIE JE NOU WEL, TED, WE ZITTEN LELIJK IN DE VAL.
FIJN, DAT U ER BENT, HEREN. IK VERWACHTTE U AL MAAR U KOMT HIER NIET LEVEND VANDAAN!



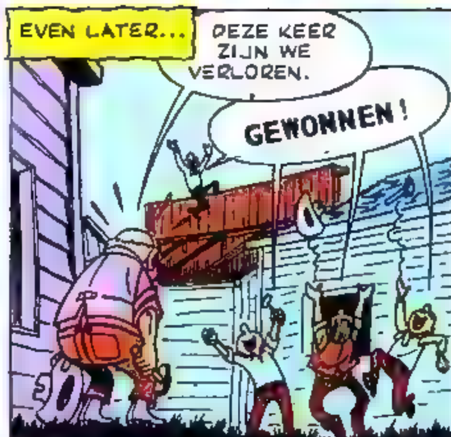
SCHURKEN IN


JIM, EINDELIJK! ZE HEBBEN ME NAAR BENEDEN GEHAALD EN ALLES UITGELEGD. WAT EEN STEL GEKKEN!


GELUKKIG HEB IK AL MIJN KLEREN TERUG.
EN NU MAAR ZIEN, DAT WE ONS HOTEL EN ONZE PAARDEN TERUGVINDEN.


EEN TIJD LATER...
NU ZO SNEL MOGELIJK HIER VANDAAN.
PANG
PING
PANG


INTUSSEN...
HET LAATSTE HUIS HIERHEEN EN WE HEBBEN GEWONNEN.


EVEN LATER...
DEZE KEER ZIJN WE VERLOREN.
GEWONNEN!


NEE, NEE, ER IS NOG EEN DOORGANG!
!


DIT STUKJE IS NIET BEWOOND. VOLGENS DE BEPALINGEN MOGEN WIJ GEBRUIK MAKEN VAN DEZE DOORGANG!


BAH, ALLES VOOR NIETS!
JA, HIER MOET EEN HUIS STAAN.
EEN HUIS? O, WACHT MAAR EVEN...


EVEN LATER...
ZIEZO. OOK DIT STUKJE IS NU BEWOOND.


WAAR IS DE UITGANG?
DE UITGANG! ZEG, HOREN JULLIE DAT? HIJ ZOEKT EEN UITGANG! EN ER IS GEEN UITGANG!
?!


MAAR WIJ ZIJN VREEMDELINGEN EN...
JA JA, HOU JE AAN DE REGELS, ANDERS GAAT HET BUSKRUIT EEN WOORDJE MEESPREKEN.


DAT BETEKENT DUS, DAT WE DE GEVANGENEN ZIJN VAN DIT STELLETJE HALVEGAREN.
16

GEVAAR

Bij hun poging om de vier schurken uit de handen van de Indianen te redden raken Jim en Heppy verzeild in twee dorpen, die elkaar voortdurend proberen te omsingelen.













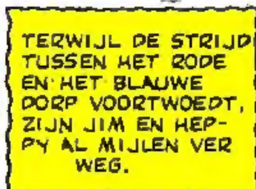














wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

```
   D  BOTSEN
  GENADE  V  M
A  E  RE  GETAL
KARBOUW  N  T
E  N  NR  KAARS
LL  G     MARAT
IEDER      R  SR
GERDA  DL  A  A
 M  R  FRANSEN
STUUR  OS  T  D
 E  I  MOSSEL
  ESKIMO  R
```

Kamraadsel

```
P I N G U I N
A M A R I E O
R M G A T D O
IJ E E A E E I
S R L N N R T
```

De bovenste letters vormen het woord PINGUÏN

Visitekaartje

GROENTEBOER

Wie weet het?

1 -b; 2 -a; 3 -b; 4 -a; 5 -c; 6 -c.

A-puzzel

1 PLATAAN
2 LANDMAN
3 ALLEMAN
4 TANDRAD
5 ZANDPAD
6 ALKMAAR
7 KARWATS

Op de eerste rij lees je het woord *PLATZAK*.

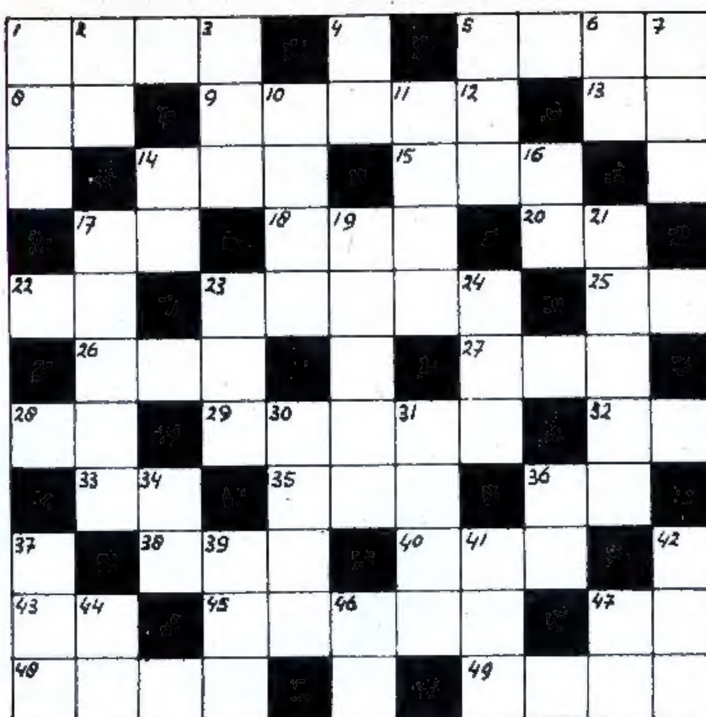
RAADSEL

Als men mij buiten aanraakt,
geef ik een harde gil
En hoop dat iemand naar de deur
toe lopen wil
Om gauw te kijken wie dat heeft
gedaan.
Men laat de dader dan niet buiten
staan,
Maar haalt hem vaak naar binnen,
zonder straf te geven,
En mij vergeet men... ach, het
duurt maar even
Voor weer een ander mij een
schreeuw laat geven.
Dat dit maar steeds zo door moet
gaan...
Nu ja, het is mijn bestaan.
Wie ben ik?

ZOEK DE VERSCHILLEN

Twee astronauten zijn op Mars geland en ze kijken hun ogen uit bij het zien van de vreemde omgeving en de nog vreemdere bewoners. Als je goed kijkt, zul je ontdekken dat beide plaatjes op tien punten van elkaar afwijken.
Wie kan alle tien verschillen vinden?

KRUISWOORDPUZZEL



Horizontaal:

1 Puntig ijzer
5 Dierehuid
8 Lekkernij
9 Tandbeen van olifant
13 Autokenteken van Bulgarije
14 Verenigde Naties
15 Bedorven
17 Jongensnaam
18 Snel
20 Boom
22 Vader
23 Altijd
25 Meisjesnaam
26 Geestrijke drank
27 Niet thuis
28 Hetzelfde (afk.)
29 Zuigen
32 Amsterdams peil (afk.)
33 Emeritus (afk.)
35 Haat
36 Bijwoord
38 Touw
40 Eikeschors
43 Dieregeluid
45 Gemeenschappelijke grond
47 Persoonlijk voornaamwoord
48 Meisjesnaam
49 As

Verticaal:

1 Holle, ronde buis
2 Dier
3 Deel van het hoofd
4 Muzieknoot
5 Voor
6 Loco-burgemeester (afk.)
7 Staatkundig Gereformeerde Partij (afk.)
10 Model
11 Onderscheiding
14 Universiteitsbibliotheek (afk.)
16 Plaatsaanduiding
17 Planeet
19 Een poosje
21 Duivel
23 Automerk (Hillman)
24 Snelle loop
30 Vereniging
31 Paradijs
34 Milligram (afk.)
36 Persoonlijk voornaamwoord
37 Tocht
39 Plaats in Duitsland
41 Droge-naaldtekening
42 Meisjesnaam
44 Algemene ontwikkeling (afk.)
46 Eerste kwartier (afk.)
47 Muzieknoot

S-S-PUZZEL

```
1 S . . . S
2 S . . . S
3 S . . . S
4 S . . . S
5 S . . . S
6 S . . . S
7 S . . . S
```

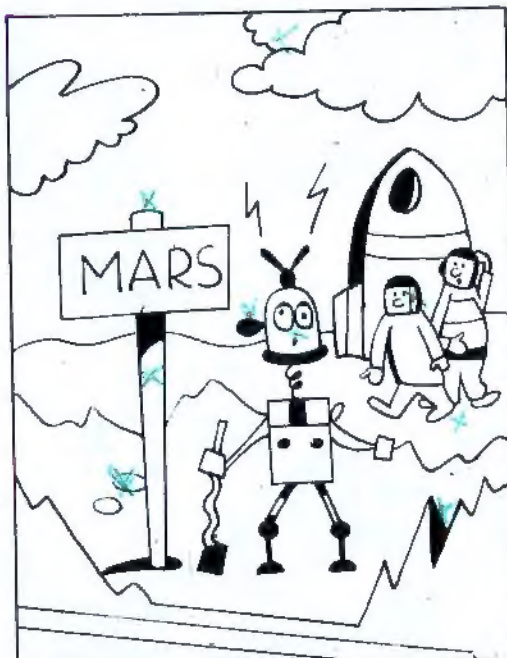
Er zijn in onze taal heel wat woorden die met een zelfde letter beginnen en eindigen. Hier staat een rijtje woorden van vijf letters met een S voor en achter. Probeer de ontbrekende drie letters in te vullen.
De omschrijvingen zijn:

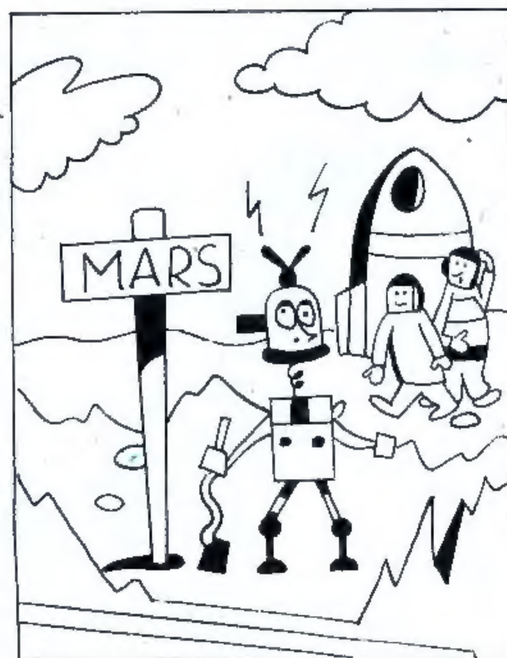
1 Tweewielig boerenrijtuig
2 Waterkering
3 Uitvlucht
4 Lief kind
5 Werpwapen
6 Topje van een toren
7 Schoonmaakgerei

VISITEKAARTJE

T. PEITSY
STONE

Welk beroep heeft deze dame?





SPORTQUIZ

Wie is deze sportman?

Op deze bladzijde staan een aantal vragen en plaatjes. Beantwoord de vragen en bekijk de plaatjes die er verband mee houden. Als je de vragen goed beantwoordt, krijg je vanzelf de naam van de internationaal bekende sportman die gevraagd wordt.

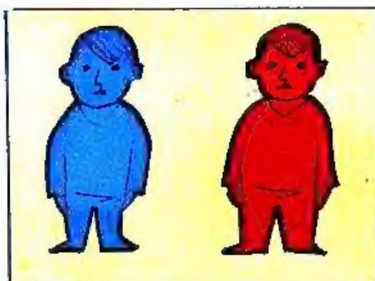
Hij heeft de. . . nationaliteit.





De beginletter van zijn voornaam is gelijk aan de beginletter van zijn achternaam.

Hij beoefent een sport, die slechts met twee mensen tegelijk kan worden beoefend.

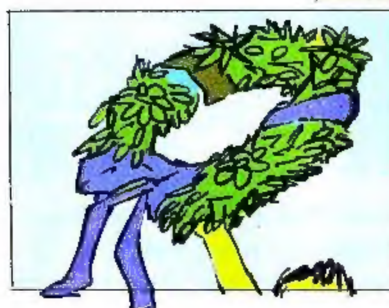




In deze sport is het gewicht belangrijk.

Bij deze sport draagt men speciale schoenen.





Onze man is wereldkampioen in deze sport.

Heb je de gevraagde naam gevonden? Volgende week kun je nagaan of je oplossing goed is.

























Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.